

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

HÍRLEVÉL

2009. március XII. évf. 1. sz. A Kaszap István Alapítvány negyedéves ingyenes kiadványa

„Egész életemet engesztelésül felajánlom Jézus Szentséges Szívének a saját és a többi emberek rettenetes sok bűneiért!” **K. I.**

A tartalomról:

- Diadal 1-2. old.
Sóskuti Zoltán írása
- Beszámoló, ismertető az Alapítvány rendezvényéről, tevékenységéről
Farsangi bál 2-3. old.
Felüdülve és bizakodva 4. old.
Vágó Mária írása
- Hit és erkölcs rovat 4-5. old.
- Kulturális rovat 5-6-7. old.
- Alapítványi hírek 8. old.

„Diadal”

Olvasandó: Máté evangéliuma 28, 1-10; illetve

János evangéliuma 19,30b: „... Elvégeztetett!...”

ELVÉGEZTETETT. A Golgotán, a kereszten Krisztus szájából ez egy befejezés, egy nagy tusa vége, Jézus pályája végigfutásának végső leheletszerű kimondása. Egy megcsúfolt, leköpdösött, keresztre feszített Szenvedő végső szava. *Ha filmként képzeljük el az eseményt, ez egy megrendítő, torokszorító, de katartikus végszó* – ez utolsó filmkockaként egyfajta tragikus, de mégis egyfajta beteljesülésként ragad meg. Ez után az ember a mozi székébe süsszve némán bámul maga elé, megrendülten elmerengve.

ELVÉGEZTETETT. Azonban ez a szó megtelik egy másfajta hangulattal a Feltámadás reggelén! Ez a szó a

Feltámadás fényében DIADALMASAN hangzik: a győzelem ÜNNEPEL telik meg. *Ha filmként képzeljük el az eseményt – mint az előzőek folytatását –, akkor ez felemelő, itt megkönnyebbül az ember, itt ragyogni kezd az arcunk, a megrendültség könnyeit az öröm könnyei váltják fel... Ez után az ember felpattan a mozi székéből, kimegy a napra, kinyújtózik, és énekelni kezd, tele lesz a szíve örömmel!*

Mindkét átélésre szükségünk van – nincs az egyik a másik nélkül! Nagypéntek megértése, átélése nélkül a Húsvét üres örömködés – aki nem száll alá a mélybe, nem éli át Krisztus kereszti rettetését (Jézus szenvedésének mélységét, a magunk alávalóságának sötétségét); az nem érti, miként feloldás, miben felemelkedés a Húsvét. Húsvét nélkül, a Feltámadottba vetett hit nélkül, marad a Nagypéntek tragédiája feloldás nélkül...: megrekedve az úton, lenn maradván a mélyben. Igen, átélni ezt a szót, mélységében és magasságában: „Elvégeztetett”. *Mire vonatkozik ez?*

Elvégeztetett a megváltásunk (Jézus meghalt a bűneinkért, érettem-miattam-helyettem); elvégeztetett a sátán és a halál legyőzése. *Elvégeztetett*, hogy Jézus feltámadt, és mi is feltámadtunk Vele együtt egy új életre, és *elvégeztetett*, hogy feltámadunk majd azon az utolsó napon, amikor az Úr visszajön... Talán szebben, tömörebben vagy akár részletesebben is el tudnánk mondani... Amennyire lehetséges, értenünk kell, sőt hinnünk is kell mindezt. Meg kell tanulni. DE NEM ELÉG TUDNI, MEGTANULNI!

Egyre inkább meggyőződésemmé válik, hogy az élő hithez kevés tudni, érteni. *E nélkül* tartalmatlan, üres rajongás a hit – de ez még nem elég! A Húsvét öröme is *élettelen tanná zsugorodhat!* Nézzétek csak meg a bibliai beszámolókat! A húsvéti emberek mind lelkesek, tele vannak tüllel! Képzeljétek csak el az asszonyokat, akik sírt gondozni mentek ki, ehelyett angyallal találkoztak, és rohantak az üres sírtól a tanítványokhoz megrendülten, diadalmasan, izgalomban, tele megdöbbenéssel: „Krisztus feltámadt!” Vagy gondoljunk Péterre, Pálra, ahogyan Krisztusról, mit Feltámadotról beszéltek! Nem tanról, nem elméletről, hanem egy Élő Úrról szóltak, akiből erő, öröm és élet áradt be lelkükbe! EZ A HÚSVÉT! Átélessel! Ujjongva! Ettől változtak meg gyökeresen a tanítványok! Ettől a tűztől tértek meg olyan sokan, ez gyógyított meg annyi beteg életet, ennek az átélésében volt lehetséges, hogy az első keresztyének az életüket is odaadták hitükért – na nem egy tanért, hanem egy élő Úrért!

Mi is hát ebben az értelemben az „Elvégeztetett”? Isten győzelmének megtapasztalása: hogy Isten a nagyobb, a legnagyobb, Ő erősebb, Ővé az utolsó szó, Ő győzi le a gonoszt.

Mi itt, Közép-Kelet Európában túlzottan is hozzászoktunk a keresztyénség zsugorodásához, a szekularizáció jelenségében a folytonos védekezéshez, és elfelejtettük a keresztyénség jó ízét, hogy mi a Győztes oldalán állunk, hogy mi vagyunk a jó oldalon, hogy miénk lesz (de már most is miénk) a diadal, a győzelem. Ez pedig visszahat: talán ezért zsugorodik folyamatosan a keresztyének száma az öreg kontinensen. Ezért üresek a templomaink! Ezért nem térnek meg az emberek: mert hiányzik a Húsvét diadala, öröme, ereje az arcunkról, a szavainkból és az életvitelünkéből! Közben Ázsiában, Afrikában virul a keresztyénség: tömegek térnek meg, naponta jönnek létre új gyülekezetek! Dél-Koreában van ma a legnagyobb fejlődő református egyház! Egy előrejelzés szerint – amit olvastam – 2050-re Kínában lesz a legtöbb keresztyén! Ezen a helyeken a keresztyénség expanziójának vagyunk tanúi!

Talán személyes életünkben sem éljük át, hogy Jézus győztes Úr: Húsvét hajnalán diadalmat aratott a halál felett, hogy maga a kereszt is diadal a bűn és a sátán felett. Mintha a gonosz ereje feletti sopánkodásban, vagy őszinte megkeseredésben elfelejtettük volna, hogy végül is Jézus erősebb, ha Tőle kérünk segítséget, mi is győzhetünk a bennünk taroló és a körülöttünk tomboló gonosz felett! Ahogyan biztat minket a Szentírás: „De mi nem vagyunk meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem hitéi, hogy életet nyerjünk.” (Zsid 10,39) Tényleg így élünk? Tényleg így harcolunk a bűnnel? Így mozdulunk a misszióban gyülekezetünkkel? Így lépünk oda másokhoz az evangéliummal?

ELVÉGEZTETETT. Micsoda öröm, micsoda diadal rejlik ebben az egy szóban! Minden elvégeztetett – minden, ami fontos: nekünk csak bele kell állni ebbe, ennek sodrába. Olyan jó lenne ezt nap mint nap átélni, ennek örülni. Igen, ezt jelenti keresztyénnek lenni: diadalmenet Jézus lábai mellett! AMEN! Soli Deo Gloria (Egyedül Istené a dicsőség!)

Sóskuti Zoltán

református lelkipásztor

Bp. Rákoskeresztúri Missziói Református Egyházközség

Beszámoló, ismertető az Alapítvány rendezvényéről, tevékenységéről

Farsangi bál

Idén is megrendezésre került a Kaszap István Alapítvány jótékonyági farsangi bálja február 14-én a Vigyázó Sándor Művelődési Házban, melynek fővédnöke Juhász Judit, a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgató-helyettese volt. Bálunk fő támogatói: Budapest Főváros XVII. kerület Rákosmente Önkormányzata, Megapharma Kft., Kerítésrendszerek Kft., Galeras Kft. és Zoltán Anna voltak. A tavalyi évhez hasonlóan 2009-ben is lehetőséget biztosítottunk műsorjegyek vásárlására, elsősorban azok számára, akik a vacsorán, illetve a mulatságon nem kívántak részt venni, de a műsort látni szerették volna. Többen vásároltak műsorjegyet, és ajánlották fel olyan rászorultaknak, akik szűkös anyagi körülményeik miatt nem engedhették volna ezt meg maguknak. Ebben az évben törekedtünk arra, hogy lehetőleg kerületünkben élő, kiváló művészeket hívjunk meg. Ez alól csak a Vecsési citera zenekar három ifjú tehetsége volt a kivétel. Fellépett még a

Vonzart táncgyűttes Zoltán Anna vezetésével, Palójtay Béla saját, kacagató verseivel, Gaál Csaba operatársával, Herencsár Viktória cimbalomművész, Hegedűs Valér zongoraművész, Palójtay-Érsek Ágnes dalénekes, aki egyben az est háziasszonyi

teendőit is magára vállalta, valamint három szám erejéig Riz Levente polgármester és barátai, akik a rock zene híveinek szereztek felejthetetlen perceket, megidézve többek között a „Szellemvasutat”.

A műsort követően Juhász Judit adta át a Kaszap István Emlékplakettet és oklevelet, melyet idén ketten vehettek át: Bartosik János, aki a korábbi évek-

hez hasonlóan az idén is biztosította a műsor utáni vacsora remek ízeit, és Nagy József, aki évek óta az alapítvány nyomdai anyagait készíti, többek között ezen újságot is. Ezt követően Udvardy Tamás rákoskeresztúri plébános atya üdvözölte és méltatta az alapítvány tevékenységét és az asztali áldás elmondását követően került sor a vacsorára. Ezután már a tánc és a szórakozásé volt a főszerep, melyhez a talp alá valót a Clips Band biztosította. A mulatást csak a tombola

sorsolás idejére függesztették fel. Mindenki, aki báli belépőt vagy tombolajegyet vásárolt, az alapítvány célkitűzéseit támogatta. A bál tiszta bevételét kerületünk rászoruló családjainak megsegítésére, a gyermekek nyári táboroztatásának támogatására, a hagyományos Mikulás-ünnepség megrendezésére, a kerületi egyházi óvoda és iskola támogatására fordítjuk.

Az idén igazán nem lehetett panasz a megnyerhető tárgyak minőségére és mennyiségére, amelyet önzetlen felajánlóinknak, nevezetesen a következőknek köszönhetünk:

A 2009. évi jótékonyági bál tombola-támogatói:

Vigyázó Sándor Művelődési Ház

Aldra Kft., Szigetszentmiklós

Canaswis Kft., Bp. XVII. ker.

Elegáns női-férfi divatáru üzlet, Bp. XVII. ker. Ferihegyi út

Maya Lakásstúdió, Bp. XVII. ker. Pesti út

Mezőgazdasági Bolt, Bp. XVII. ker. Piac

Metaltext Kft., Bp. XVII. ker.

Plasther Kft., Bp. XVIII. ker. Pestszentlőrinc

TIP-TOP Háztartási üzlet, Bp. XVII. ker. Ferihegyi út

Spalax Kft., Vác

Soósker Kft. Bp.

XVII. ker. Sportfelügyelőség

Dr. Mosolygó Marcell

Dr. Mosolygó Marcellné

Patak eszpresszó, Bp. XVII. ker. Ferihegyi út

Édesmix üzlet, Bp. XVII. ker. Hődsök tere 10.

Agro-Multi Kft., XXIII. ker. Soroksár

Papp József Hús- és hentesáru, Bp. XVII. ker., Piac

Ráfész-Coop Zrt., Bp. XVII. ker. Pesti út

Family Fehérnemű, Bp. XVII. ker. Pest úti üzletsor

Rita esküvői ruhaszalón, Bp. XVII. ker. Pesti út 58.

Galeras Kft., Bp. XVII. ker.

Luxtherm Kft.

Szépréti Cukrászda, Bp. XVII. ker. Péceli út

Véghvári Cukrászda, Bp. XVII. ker. Ferihegyi út

Bucsi Travel Utazási Iroda, Bp. XVII. ker.

Süllős és Süllős Bt.

Bánfi Ferenc képeretkészítő, Bp. XVII. ker. Pesti út 174..

Földesi Sándor vegyeskereskedés, Bp. XVII. ker.

Nagy Sándorné cukrász, Bp. XVII. ker. Péceli út 203.

Virágos Évike, Bp. XVII. ker. Péceli út 210.

Csaba-vezér gyógyszertár, Bp. XVII. ker. Péceli út 199.

Kriston Holland szőnyeg, Bp. XVII. ker. Péceli út 108.

Budai Tibor grafikusművész

Rákosligeti Magyarok Nagyasszonya Plébánia

Szent Kereszt patika, Bp. XVII. ker.

Szent György gyógyszertár, Bp. XVII. ker.

Magánszemélyek

A tánc hajnali 3 óráig tartott, és a visszajelzésekből ítélve úgy tűnik vendégeink jól érezték magukat. Ennek bizonyítására következzen egy „hangulat-izelítő” *Vágó Mária* tollából.

Felüdülvé és bizakodva

Lírai sorok a jótékonyági bálról

Néha elfog a reménytelenség. A kilátástalanság. Talán nem szükséges felsorolni ennek okait. Mindannyian a bőrünkön érezzük a romló anyagi, szellemi, erkölcsi körülmények idegörlő hatását. Erről szól ma minden hírszolgálat: napilapok, rádió, televízió. Még az Új Ember katolikus hetilapnak egy cikke is megrendített. *Kipke Tamás* az újság főszerkesztő helyettese is vészharangot kongat mostanában, teljes joggal. De őt azért szeretem olvasni és hallgatni a Katolikus Rádióban, mert mindig ír vagy mond valami pozitív dolgot, amit érdemes továbbgondolni. Hadd idézzem fel legutóbbi írását: éjszaka arra ébredt, hogy jóízűen, hangosan kacag. Ezen meglepődött. Merthogy mostanában leszokott a nevetésről. A derű, a jókedv eltűnt az életéből. Vagy mégsem? Csak visszahúzódtok? Álmában még tud nevetni...?! És ebből olyan felismerésre jutott, hogy létezik benső tartalék az emberben. Ha már a külvilágban semmi remény, akkor befelé kell figyelni. Ez engem is megvigasztalt. És amikor ott ültem a „Vigyázó”-ban és végighallgattam a közel két órás igényes műsort, melyet a Kaszap István Alapítvány szervezett - saját erőből, és az önzetlen segítők színvonalas közreműködése szinte csodálatba ejtett - eszembe jutott *Kipke Tamás* bűvös két szava: benső tartalék! És az összefogás ereje! A sok jó, segítőkész ember hihetetlenül sok munkájának a „benső tartalékok” összegzésének eredményeként ismét tekintélyes anyagi bevételt tudnak kerületünk rászorultjainak segítségére fordítani.

Valamikor a fizikában azt tanultam, hogy az elektromágneses hullámok interferálnak—találkoznak, egymást erősítő kölcsönhatásuk megsokszorozza erejüket. Aztán az is eszembe jutott, hogy ha két ember azonos célért küzd, az összefogás nem duplán, hanem többszörös erővel hat...

És itt most nem két, hanem sokkal több ember összefogása találkozott. Ez a titka a Kaszap Alapítvány csodálatos eredményességének.

Felüdülvé és bizakodva. Így indultam haza az idej - immár hagyományos - műsoros bál rendezvényéről.

V.M.

Hit és erkölcs rovat

A hit nélküli élet tragikumai.

„Egy természeti csapásnál is súlyosabb katasztrófa az, ahogy az ember fokozatosan és általánosan elvesztegeti az Isten és ez által az ember iránti érzékenységét, a róla való képet, a szavait, a fogékonyságát, s végül a hitét... A hitét, amely nem csak megőrizte, hanem újra alkotta minden baj, és gond ellenére. Eddig. De ha megrendül a hit Istenben, következtetésképpen megrendül az emberben is. Az így keletkező szikkadt, kapcsolatok nélküli tér kezdetben az elidegenedés terévé válik. Ezt követi a kizsákmányolás, majd a brutalitás. A gaztettek. Végül az öldöklő háborúk.

Kicsiben úgy, mint nagyban.

Családban és városok között.

Falukban és országokban.

Kisemberek és országok között.

Földön, vízen és levegőben.

Az atomrobbantásokban és a lemészároltak tömegsíraiban”.

Talán nem szükséges kommentár *Vasadi Péter : Különbösen szétesik* című esszéjéből idézett fenti részlethez.

Annyi mégis kikívánczozik, hogy napjaink embereit, mindannyiunkat érint. Sokaknak „elszárad”, formálissá válik a hite, s ez már a hit végleges elvesztéséhez is vezethet.

Még a hittel, a hitből élő embereknél is fennáll az a veszély, hogy búvópatakként lesüllyed, eltűnik az életet adó forrás. És nagyon nehéz újra előbányászni. /Tapasztaltam. Talán mások is./ Imádságos lélekért imádkozunk! Járuljunk gyakran a szentségi forrásokhoz, hogy el ne veszítsük: „az Isten és az emberek iránti „érzékenységünket” és „fogékonyságunkat”, mert, mint látjuk, így kezdődik minden egyéni és kollektív katasztrófa bennünk és a világban.

Lejegyezte és kommentálta Vágó Mária

Utóirat

Miután fenti sorokat leírtam, mintegy „véletlenül” került kezembe a 142. zsoltár. Idézem néhány sorát:

„Ne rejtse el előlem arcodat Uram,

mert csak benned bízom.

Add, hogy már reggel halljam

irgalmadat,

mert csak benned bízom.

Az utat, merre menjek,

mutasd meg,

mert hozzád emelem a lelkem.

Ments meg ellenségeimtől,

Uram, hozzád menekülök.

Taníts meg, miként teljesítsem akaratodat,

mert te vagy az én Istenem.

Neved miatt Uram, éltesse engem

a Te igazságod miatt vezess ki gyötrelmeimből.”

„ Isten dolga vagyok, egész életem folytonos nagy igen Istennek.”

/Kaszap István/

„Odafönn találkozunk”

Mindössze 19 évet élt, rövid életével példát mutatott arra, hogy ilyen fiatalon is el lehet jutni az életszentség magas fokára.

Székesfehérváron született, s élete nagy részét is ebben a városban töltötte. Gyermekkorának indulatos, makacs természetén nagy küzdelem és sok-sok kudarc után sikerült úrrá lennie. A hatodik gimnázium első félévében kapott meglehetősen gyenge bizonyítvány után pontos, szigorú napirend szerint készült óráról órára. Az eredmény a kitűnő érettségi volt. Gyermekkorában egészséges volt, gimnazista éve alatt sokat sportolt, sőt tornász bajnokságokat nyert. Az érettségi után felvették jezsuita novíciusnak, s ekkortól haláláig kisebb megszakításokkal állandóan betegeskedett. Ismétetlen begyulladt a mandulája, néha annyira, hogy a hangját is elvesztette, majd az ízületeire ment a gyulladás, megdagadt a bokája, és ujjain, nyakán, arcán kelések keletkeztek. Később orrvérzések, geny-nyes mellhártyagyulladás, kelések, rosszindulatú tályogok követik egymást. Egymás után távolítják el testéből a kisebb-nagyobb tályogokat, daganatokat, melyek mindig újratermelődnek. Egészségi állapota miatt elküldik a jezsuita noviciátusból, így ismét hazakerül. Isten akaratát úgy akarja fogadni, mint legfőbb javát és boldogságát. Felírja magának egy papírra - hogy mindig szeme előtt legyen - Lisieux-i Szent Teréz

szavait: „Emlékezzél, hogy a te szent akaratod az én nyugalmam és egyedüli boldogságom. Átadom magam, és félelem nélkül elalszom a te karjaid között, ó isteni Üdvözítőm”. Otthon ismét belázasodik és kórházba kerül. Torka mind dagadtabb, fulladozni kezd, ezért gégemetszést végeznek rajta. Írásban papot kér a mellette virrasztó nővértől, aki - miután az éjszakás nővér a gyógyulásban bízva megtagadta kérését - sietve keresi meg a kórház lelkészét. Mire visszaérkeznek a beteg már elveszítette eszméletét. Így vette az utolsó áldást és a pápai feloldozást. Félórával később átment a mennybe Urához, Istenéhez.

Utolsó üzenete - erőtlén, kissé kusza írással - a szüleikhez szólt: „Isten veletek! Odafönn találkozunk. Ne sírjatok, mennyei születésnap ez. A jó Isten áldjon meg benneteket!”

Kulturális rovat

Mécs László

Kaszap István

Mit daloljak róla bábeli korunknak?
Hogy tiszta diák volt? Tornászbajnok? Cserkész?
Papjelölt? Százezer piros szekfű közül
az egyik szekfűről mit mondhat a kertész?

S ha mégis így szólna: volt egyszer egy szekfű,
melynek a többi közt úgy izzott a lángja,
mint a földöntúli, mint ibolyántúli
sugarú, gyógyító klinikai lámpa.

Baljóslatú szélben szent ecsetként lengett
s igen sok szenvedő megfakult szöttese,
meghervadt lelke megszinesült tőle.
Fejed hitetlenül ráznád: „Szép, de mese!”

S több ezer egyenlő sötét seregélyből
egyről mily külön-hírt mondhat a madarász?
S ha mégis így szólna: „volt egy seregélyem,
egyszer acél-kínnal egy titkos akaras

felvágta a nyelvét s elkezdett beszélni
Jézus Krisztus nyelvén. Aztán rárebbent a
szomorú szívekre balzsamot beszélni”.

Fejedet csóvál nád: „Szép, szép, *de legenda!*”

Hát legyen legenda! Komor történelmünk
kínzókamrájában borzongunk: ha tisztán
mutat egy kis mennyet egy legenda-ablak,
nyissuk ki! Legendánk legyen Kaszap István.

Piros szekfűszíne csodává izzását
Jézus öt Sebérről csókolta magára.
Jézustól tanulta a szeretet nyelvét
a hősiek szenvedés volt a lecke ára.

Szent volt-e? Ki tudja? Csak az Isten tudja,
kik a fárosz-fényű Szent-jelzőjű tiszták
s a történelemben a Bibliában Isten
szenedők vágyában sejteti sok titkát.

Ez történt: sokfelé a megkínzott lelkek
kivirultak tőle s csodát zsolozsmáznak
s addig zengik, míg a Pápa úr meghallja
s kihirdeti végül Városnak—Világnak.

S ha mást sugalmazna neki a Szentlélek?
Nem: a történelmünk kínzó börtönének
talán kinyíltott egy kis legenda-ablaka
s bekacagott a menny és az angyalének.

Cím nélkül

/Az interneten kaptam ezt a szöveget, mely alatt forrásaként Czako Gábort neve szerepelt /

A Sátán konferenciát tartott. Összehívta a démonokat a világ minden tájáról. A megnyitó beszédében ezt mondta:

Nem tarthatjuk vissza a keresztényeket attól, hogy eljárjanak szentmisére. Nem tarthatjuk vissza őket attól, hogy olvassák a Bibliájukat és hogy tudják az igazságot. Még csak attól sem tarthatjuk vissza őket, hogy egy bensőséges kapcsolatot alakítsanak ki a Megváltójukkal. Ha egyszer megszerezték ezt a kapcsolatot Jézussal, megtört a hatalmunk felettük. Úgyhogy engedjétek, hogy elmenjenek szentmisére, engedjétek, hogy magukhoz vegyék az Úr Jézus testét, de lopjátok el az idejüket annyira, hogy ne legyen idejük arra, hogy igazi kapcsolatot alakítsanak ki Jézus Krisztussal.

Ezt akarom tenni! - mondta a Sátán.

Eltéríteni őket attól, hogy megragadják a kapcsolatot a Megváltójukkal és fenntartsák ezt az éltető kapcsolatot egész napon át!

Hogyan tegyük ezt? - kiabálták a démonjai.

Kössétek le őket az élet mellékes dolgaival, és találjatok ki számtalan cselet, amikkel lefoglalhatjátok a gondolataikat - válaszolta ő.

Kísértsétek őket arra, hogy költsenek, költsenek, költsenek és kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön!

Győzzétek meg a feleségeket, hogy dolgozzanak hosszú órákat és a férjüket, hogy dolgozzanak 6-7 napot egy héten, 10-12 órát egy nap, így megengedhetik maguknak az üres életformát.

Tartsátok vissza őket attól, hogy időt töltsenek a gyerekeikkel. Ahogy a családok darabokra hullanak, hamarosan az otthonaik többé nem lesznek biztonságos menedékek a munka nyomása alól!

Stimuláljátok túl az agyukat, hogy ne legyenek képesek meghallani azt a halk, szelíd hangot.

Csábítsátok őket arra, hogy kapcsolják be a rádiót vagy a CD lejátszót, amikor vezetnek, ... hogy hagyják bekapcsolva a tévét, CD lejátszót és a számítógépet az otthonaikban folyamatosan, és gondoskodjatok arról, hogy minden üzletben és étteremben a világon ne biblikus zenét játszanak folyamatosan. Ez majd bezsúfolódik az agyukba, és megtöri a kapcsolatot Krisztussal.

Töltsétek fel a dohányzóasztalokat magazinokkal és újságokkal.

Nyomjátok bele az agyukba a híreket 24 órán keresztül.

Törjétek be a vezetés perceibe hirdetőtáblákkal.

Árasszátok el az e-mail postafiókjaitok szeméttel, katalógusokkal, amikből online lehet rendelni, sorsolós játékokkal és mindenféle hírlevéllel és promóciós ingyenes ajánlatokkal, szolgáltatásokkal és hiú reménnyel.

Tetessetek sovány, gyönyörű modelleket a magazinokba és a tévébe, hogy a férfiek azt higgyék, hogy a külső szépség a fontos és aztán elégedetlenné váljanak a feleségükkel.

Tartsátok fáradtan a feleségeket olyannyira, hogy ne tudják éjjel szeretni a férjüket. Adjatok nekik fejfájást is! Ha nem adják meg a férjükhöz azt a szeretetet, amire szükségük van, hamarosan máshol fogják keresni. Ez jó hamar szétszakítja a családokat!

Adjatok nekik télapót, hogy eltérítsétek őket attól, ne hogy megtanítsák a gyerekeiknek a karácsony igazi jelentését.

Adjatok nekik húsvéti nyuszt, így nem fognak beszélni az Ő feltámadásáról, és a bűn és a halál feletti győzelméről!

Még ha el is utaznak pihenni, tegyetek arról, hogy hajszojják ott is túl magukat, hogy kimerülten térjenek vissza.

Tartsátok őket túl elfoglaltan ahhoz, hogy kimenjenek a természetbe, és Isten teremtményeit csodálják.

Küldjétek el őket inkább vidámparkokba, sportversenyekre, színdarabokra, koncertekre és moziba.

Tartsátok őket elfoglaltan, elfoglaltan, elfoglaltan!

És amikor lelki találkozókra mennek, nyugtalan lelkiismerettel fognak távozni.

Zsúfoljátok tele az életüket sok jó kifogással, hogy ne legyen idejük keresni Jézust.

Így egy idő után annyit fognak dolgozni, hogy észrevétlenül feláldozzák az egészségüket, a családjukat.

Működni fog! Működni fog!

Mekkora terv volt! A démonok buzgón indultak teljesíteni a megbízatásukat, hogy a keresztények minél kevesebb időt hagyjanak Istenre és a családjaira szerte a világon, hogy a Feltámadás ünnepe a nyúl és tojás ünnepe legyen, és hogy minél kevesebb idejük maradjon arra, hogy meséljenek másoknak arról, hogy Jézus hatalma hogyan változtatta meg az életüket.

Azt hiszem a kérdés az, hogy sikeres volt-e a Sátán ebben a cselben?

Döntsd el te magad!

Jókai Anna

Ima - virágvasárnap alkonyán

Istenem.

Az az alkony.

A földbe döngölt örökzöldek.

A már üres úton horpadt pléhdobozok zörögnek.

Hasadt nejlonzacsók a bokrokon fennakadva.

Köpésbe ragadt csikkek a taposott fűben.

Istenem.

Ez a piszkos alkony
a hamis csillogású nappal után -

Mert semmi sem volt a híg fényben valódi:

sem a csődület, sem az ujjongás,

sem az integető palmaágak

sem a fejhangon intonált hozsanna.

Egy álságos jelenet mozgatott bábjai voltunk.

Nem itt dőlt el a sorsunk.

Istenem.

Alkony van.

Kivérzett eufória.

A tömeg berekedt.

Vedel, zabál:

vacsorál,

a tévé elé ül.

Új üvöltésre készül.

A „feszítsd meg” élvezetesebb.

A kereszthalál érdekesebb.

Istenem.

A nagypéntek a valóság.

Nem csap be engem.

A virágvasárnap illúzióját

engedd elfelednem.

Ady Endre

A SZÉP HÚSVÉT

Odukat és kriptákat pattant

S bús árkokig leér a szava:

Ilyen a Húsvét szent tavasza

S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az embervérről,

Mikor künn, a Tavaszban,

Minden csoda csodát csinál

S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Húsvét,

Emberek ősi biztatója,

Csak azt szórd szét közöttünk:

Állandó a tavaszi óra

S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,

Odukat és kriptákat pattant.

Van-e gyönyörűbb ennél?

Görgey Gábor

Még ma

Nem a szétfosló álomsemmiben,

nem a vágy mézeskalácsországába jutva be,

nem a javulás labirintusán végigtapogatózva,

nem a kiköveztetett gondolatok szerint,

nem mítikus áttételeken át,

nem az anyagmegmaradás elve alapján,

nem irodalmilag és nem jelképesen,

nem is jövőre és nem is holnap, hanem

még ma

velem leszel a paradicsomban.

KASZAP ISTVÁN (1916-1935)

Pajkos gyermekkor után mély és bámulatos akarakterő jellemezte a ciszterci diákat. Kemény kitartással közepesből színjeles tanulóvá küzdötte fel magát. Kitűnő tornász, 17 évesen a Dunántúl ifjúsági bajnoka. Buzgó cserkész, hűséges kongreganista. Szerzetesi életét a Manrézában hősiessé odaadással kezdte. Sokat elmélkedett Jézus szenvedéseiről, és a bűnösökért engesztelő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujában felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

†††

Alapítványi hírek

2008. október 27-i kuratóriumi ülésünkön Oravec István kurátorunk lemondott kuratóriumi tagságáról, amelyet a kuratórium elfogadott, de továbbra is vállalta alapítványunk honlapjának szerkesztését, amiért ezúton is köszönet illeti.

2009. február 3-án az alapítók által összehívott ülésen visszahívták a korábbi kuratóriumot, megszüntették az elnökhelyettesi posztot, és egyidejűleg új kuratóriumot választottak, melynek tagjai a következők:

Baran Jánosné

Göggös Ferencné

Kerekes Sándorné

Molnár Gyula

Nagyné Ongjerth Magdolna

Péterné Molnár Gizella

Sütő András

Szőkéné Torba Zsuzsanna

Takáts Gábor

Tompa Attiláné

Ezután megválasztották a kuratórium elnökévé Tompa Attilánét, képviselőjének pedig Nagyné Ongjerth Magdolnát.

Tavaszi ruhavásár

Tavaszi ruhavásárunk előre láthatóan Húsvét után vagy május elején lesz. A pontos dátumot a szokásos hirdetési helyeken tesszük közzé.

Ügyelet a székházban

A Kaszap István Alapítvány kurátorai 2009- ben is a hónap második és negyedik péntekén 15-16 óra között tartanak inspekción a 1171. Budapest, Péceli út 220. szám alatti székházban.

†††

Köszönjük mindazok támogatását, akik cégjainkkal egyetértve nekünk ajánlották fel adójuk 1 %-át, amely összesen mintegy 157.000 Ft volt. Ezzel az alapítványunk által támogatott rászulókat segítik.

†††

**Minden kedves
olvasónknak
áldott,
kegyelemmel
teljes Húsvétot
kívánunk!**

†††

**Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület szociális alapon rászoruló családait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1%-val! Ehhez szükséges legfontosabb adataink:
Adószámunk: 19652502 - 1 - 42
Nevünk: Kaszap István Alapítvány**

†††

Kaszap István Hírlevél kiadója:
Kaszap István Alapítvány kuratóriuma
Megjelenik negyedévente
E-mail cím: postmaster@kaszapi.t-online.hu
Honlap: www.kaszap.ini.hu
A szerkesztő e-mail címe: torba@freemail.hu